

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

Zwyczajną procedurą w przypadku drobnych roszczeń jest procedura wytoczenia powództwa (*dagvaardingsprocedure*) w wydziale rejonowym sądu okręgowego (*sector kanton van de rechtbank*). Jest to zwykła procedura wytoczenia powództwa z pewnymi uproszczeniami proceduralnymi. Kodeks postępowania cywilnego (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) nie zawiera żadnych przepisów szczególnych dotyczących wytaczania powództwa przed wydziałem rejonowym sądu okręgowego.

W sprawach transgranicznych w obrębie UE można również stosować europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń.

W prawie niderlandzkim istnieje ustawa wdrażająca rozporządzenie ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (ustawa z dnia 29 maja 2009 r. wdrażająca **rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń**) (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Zakres postępowania, próg

Wydział rejonowy sądu okręgowego rozpoznaje:

sprawy dotyczące roszczeń o wartości nieprzekraczającej 25 000 EUR;

sprawy dotyczące roszczeń o nieokreślonej wartości, która najprawdopodobniej nie przekracza 25 000 EUR.

Ponadto sędzia tego sądu orzeka w sprawach z zakresu prawa pracy, umów najmu, umów agencyjnych, umów dzierżawy z opcją zakupu i umów sprzedaży konsumenckiej, a także rozpatruje odwołania w sprawie mandatów i wykroczeń.

W sądzie tym rozpatruje się również sprawy objęte europejskim postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń. W przypadku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń w rozporządzeniu ustalono, że maksymalna wartość przedmiotu sporu wynosi 2 000 EUR.

1.2 Stosowanie postępowania

Nie istnieje szczególne postępowanie przed wydziałem rejonowym sądu okręgowego. Zasadniczo procedura wytoczenia powództwa ma zastosowanie zarówno w przypadku sądu okręgowego (*rechtbanken*), jak i jego wydziału rejonowego. Istotną różnicę stanowi fakt, że w sprawach rozpoznawanych w wydziale rejonowym strony mają prawo prowadzić własną sprawę samodzielnie, natomiast w innych sprawach (rozpoznawanych przez sąd okręgowy) strony musi reprezentować adwokat. Zob. odpowiedź na pytanie 1.4 poniżej. Ponadto wydział rejonowy rozstrzyga sprawy w składzie jednoosobowym, tj. sędzia orzeka samodzielnie.

Zasady dotyczące procedury wszczynanej po wniesieniu pozwu (*verzoekschriftprocedure*) mają zastosowanie do europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

1.3 Formularze

Postępowanie w wydziale rejonowym sądu okręgowego zazwyczaj wszczynają w drodze wytoczenia powództwa. Postępowanie wszczynane poprzez wytoczenie powództwa jest takie samo w przypadku wszystkich sądów (sądu okręgowego i jego wydziału rejonowego). Najważniejszymi elementami powództwa są: wskazanie roszczenia (określenie przedmiot sporu) i jego uzasadnienie (okoliczności faktyczne i prawa, które stanowią podstawę pozwu). Postępowanie toczące się w wydziale rejonowym wyróżnia się kilkoma elementami:

pozwany zostaje wezwany do sądu okręgowego A, sprawa toczy się jednak przed sędzią wydziału rejonowego zasiadającego w głównej jednostce sądu A lub w określonej jednostce rejonowej sądu A;

jeżeli powoda reprezentuje upoważniony pełnomocnik, powództwo musi zawierać imię i nazwisko oraz adres upoważnionego pełnomocnika.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń powództwo wytacza się przez złożenie formularza A, który można pobrać z europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

Pozew musi zostać złożony we właściwym sądzie. Sąd musi być właściwy zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 **w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych**.

1.4 Pomoc

W sprawach rozpoznawanych w wydziale rejonowym strony mają prawo prowadzić własną sprawę. Oznacza to, że nie istnieje przymus adwokacki.

Dozwolona jest również pomoc ze strony upoważnionego pełnomocnika, którym nie musi być adwokat. Jeżeli chodzi o zwrot kosztów poniesionych na pokrycie honorarium adwokata, zobacz również odpowiedź na pytanie 1.8 poniżej.

W postępowaniu europejskim strony również nie muszą być reprezentowane przez adwokata ani innego doradcę prawnego.

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

Obowiązują zwykłe przepisy prawa dotyczące przeprowadzania dowodów. Zgodnie z przepisami prawa niderlandzkiego dotyczącymi przeprowadzania dowodów sędzia dysponuje zasadniczo swobodą oceny przedstawionych dowodów. Zobacz również „Przeprowadzanie dowodów”. Art. 9 wyżej wymienionego rozporządzenia (WE) nr 861/2007 reguluje przeprowadzanie dowodów w postępowaniu europejskim.

1.6 Procedura pisemna

Istnieją krajowe przepisy procesowe regulujące rolę wydziałów rejonowych w sprawach cywilnych. Dokumenty na piśmie można składać w sekretariacie wydziału rejonowego (osobiście, pocztą bądź faksem) przed wyznaczonym terminem rozprawy, jak również w dniu rozprawy. Twierdzenia i wnioski można składać ustnie w postępowaniu w wydziale rejonowym. Chociaż postępowanie europejskie przebiega w formie procedury pisemnej, istnieje możliwość przeprowadzenia rozprawy, jeżeli sędzia uzna to za konieczne lub na wniosek jednej ze stron.

1.7 Treść orzeczenia

Wyrok musi zawierać:

imiona i nazwiska oraz adresy stron i ich upoważnionych pełnomocników lub adwokatów;

informacje na temat przebiegu postępowania;

informacje o tym, czy strony stawiły się na wezwanie, oraz twierdzenia stron;

uzasadnienie orzeczenia zawierające okoliczności faktyczne i kwestie uwzględnione przez sędziego;

rozstrzygnięcie wydane przez sędziego;
imię i nazwisko sędziego; oraz
datę wydania wyroku.

Wyrok zawiera też podpis sędziego.

1.8 Zwrot kosztów

Jeżeli powództwo zostaje wytoczone w wydziale rejonowym, należy liczyć się z koniecznością poniesienia następujących kosztów: opłaty sądowej za wniesienie pozwu, części kosztów zasądzonych przez sąd oraz kosztów pomocy prawnej.

Opłatę sądową za wniesienie pozwu należy uiścić w momencie wniesienia sprawy do sądu. Wysokość opłaty zależy od charakteru sprawy. W praktyce wspomnianą kwotę pokrywa adwokat, a następnie pobiera ją od klienta. Sędzia może nakazać stronie przegrywającej pokrycie kosztów poniesionych przez drugą stronę. Jeżeli żadna ze stron nie wygrała sprawy w całości, każda strona pokrywa poniesione przez siebie koszty. Koszty zasądzone przez sąd mogą również obejmować koszty pomocy prawnej, a także koszty przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków lub biegłych, koszty dojazdu i utrzymania, koszty odpisów i inne koszty pozasądowe (<http://www.rechtspraak.nl/>).

Zgodnie z prawem niderlandzkim osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej mają możliwość uzyskać zwrot części kosztów pomocy prawnej. Uzyskanie subsydiowanej pomocy prawnej nie jest możliwe w przypadku wszystkich spraw rozpoznawanych przez wydział rejonowy. Jeżeli uzyskanie tego rodzaju pomocy prawnej jest możliwe, strona postępowania również uiszcza część kosztów pomocy prawnej w wymiarze zależnym od jej sytuacji materialnej. Wniosek o pokrycie części kosztów pomocy prawnej składa adwokat do Rady ds. Pomocy Prawnej (Raad voor rechtsbijstand). Kwestię tę reguluje ustawa o pomocy prawnej (Wet op de Rechtsbijstand). Rozdział III A wspomnianej ustawy zawiera przepisy dotyczące przyznawania pomocy prawnej w transgranicznych sprawach sądowych na terenie UE. Ustawa ta wdraża dyrektywę **Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze** (<http://www.rvr.org./>).

1.9 Możliwość odwołania

Od wyroków wydanych przez sędziego wydziału rejonowego sądu okręgowego można wnieść apelację do sądu apelacyjnego. Apelacja przysługuje tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 1 750 EUR. Apelację można wnieść w terminie 3 miesięcy od daty wydania wyroku. W przypadku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń orzeczenie wydziału rejonowego sądu okręgowego nie podlega zaskarżeniu.

Ostatnia aktualizacja: 28/01/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.